

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.

Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand” camerele Nr. 21 și 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 3 după amiază!

Note zilnice

Joi seara am asistat la o tragedie. Am fost la „spectacolul mixt” al artistului Corăscu.

Înainte de începerea spectacolului, delegatul primăriei i-a cerut taxa pentru șomeri. O scenă jalnică, desnădăjduitoare.

— „Și eu sunt șomer domnule! Vrei să-mi iei ultimul ban din buzunar?”

Și în glasul spart îi tremura mizeria, ultima încheștare, inexplicabilă și inutibilă, de o viață care nu-i dă decât decepții, decât batjocură, atunci când era obișnuit cu aplauze.

S'a oferit un om de inimă (d. Fl. Chera) să plătească taxa în locul lui.

A apărut apoi pe scenă. Bine. Noi n'am venit să asistăm la nu știu ce spectacol grandios. Publicul a venit ca să sprijinească un bătrân trecut, care nu mai are din ce trăi. Și dacă spectacolul a fost așa cum a fost, publicul trebuia să fie înțelegător. Dar e ingrât. Așa-i publicul de orișunde. Dacă la circ se n'ntâmplă să cadă o acrobată și să-și fractureze baza craniului, publicul cere continuarea spectacolului. Tot așa, dacă unui virtuoz al strunelor i se anunță o pauză că i-a murit copilășul. Corăscu nu-i de vină nici c'a îmbătrânit și nici că nu se găsește și pentru el un fond care să-i asigure o existență liniștită. Nici că fracul e o ironie și pantaloni albi în genunchi.

Cu toate acestea, s'au găsit câțiva imbecili să i rădă în față, să facă apropoșuri idioate cu pretenție de spirit, dar care au rănit adânc nu numai pe sârmanul artist, ci și publicul de bun gust și cu suflet.

Bietul Corăscu își schimonosea mina și se incurca. Nu știa dacă e bine să continue sau s'o lase la jumătate.

Noroc că s'au găsit câțiva oameni cari au înțeles tragedia și au aplaudat furtunos, așa încât la sfârșit, artistul a fost obligat să mulțumească publicului pentru primirea călduroasă și pentru aplauzele insuflete.

Și-acum să venim la adevăratul subiect al acestor note.

Cei ce l-au batjocorit pe Corăscu au fost în majoritate elevi (într-o fraudulos la spectacol, fiindcă intrările nu erau păzite). Nu e prima oară că elevii se manifestă scandalos la spectacolele teatrale. În sală nu se găsea pe semne nici un profesor sau pedagog care să-i îndrume la ordine. Am dori însă ca de-acum înainte să fie.

E dureros să constatăi că tineretului nostru e atât de nedisciplinat și neînțelegător. Avem impresia că elevii nu merg la teatru pentru spectacolul de pe scenă, ci pentru a ieși undeva seara, ceace e oarecum o evadare din legi, și mai ales pentru a cocheta cu elevele și a arunca — a fost cazul și aseară — cu bilețele sau cu... avioane de hârtie în lojile de sub ei.

Publicul serios se scandalizează și preferă să stea acasă decât să asculte gălăgia și spiritele grosolane din rândurile de sus. Dar nu numai de intervenția

profesorilor e nevoie. Poliția e absolut necesară. Pentru că printre elevi se amestecă tot felul de tipi indezirabili cari îi stimulează și caută să-i compromită strigând din mijlocul grupului de elevi (am auzit vorbe ungurești insultătoare.)

Și pentru aceasta și pentru păstrarea ordinii și evitarea bruscetelor, cerem ca să se posteze poliștiți în rândurile de sus ale teatrului.

Vrem să avem odată public disciplinat, pentru a nu compromite acest oraș.

d. c.

Doumergue

Bucuria democrației internaționale e mare. Guvernul d-lui Doumergue, care voia modificarea constituției franceze pentru a introduce în ea câteva modificări menite a da o mai mare concentrare de forțe în mâna unui om, a căzut. A căzut pentru că frontul democrat din Franța vedea în intenția d-lui Doumergue, distrugerea regimului care a guvernat Franța dela prăbușirea celui de al doilea imperiu până acum.

Chestiunea însă nu se pune așa, pentru că ideea d-lui Doumergue va fi reluată de alții, mai tineri și mai viguroși. Momentele prin care trece Europa o cer. Aproape toată Europa începe să treacă dela regimul democratic la regimul dictatorial, sau quasi dictatorial, care este mai rapid și mai prompt în holdăriri. În fața acestei situații, Franța, cu rolul său, desigur nu poate rămâne la metodele vechi și încete ale democrației.

s. m.

„Bravo gulyás!”

Când e vorba de vre-o manifestație internațională, unde s posibilități de a atrage atenția lumii asupra unei țări oarecare, toate statele participante caută să se prezinte cu ce are mai expresiv, mai caracteristic, mai favorabil ei.

La noi lucrul acesta s'a înțeles abia târziu de tot. A trebuit deci să facem mari sforțări, grozav de mari, ca să ajungem la rezultate pe cari alte state le-au ajuns ușor, sau în cel mai rău caz, cu sforțări minime. Din cauza acestei neînțelegeri, am fost păgubiți de două ori: odată pentru că în lipsa contra-propagandei noastre, Ungaria ne-a prezentat străinătății cum a vrut ea, și, a doua oară, pentru că în vederea reabilitării noastre, au trebuit cheltuite sume enorme.

În schimb, importanța propagandei, prin diverse congrese și concursuri internaționale, a fost foarte bine sesizată de Ungaria, și rezultatele dela aceste conveniri, — chiar falsificate un pic și 'n mod esențial — au fost utilizate în favoarea Ungariei cinstite. N'a fost concurs, sau întrunire internațională, care să nu fi fost folosit în favoarea Ungariei.

Mai recent, în Germania s'a ținut un anonim concurs alimentar. Zicem anonim, pentru că până acum n'am auzit de el. Și la acest concurs a participat și Ungaria, cu produsele ei alimentare, specific naționale. Și după cum citeam într-o gazetă ungurească, la acest concurs premiul întâi a fost deernat Ungariei pentru mâncarea numită „gulyás”.

Cum s'a ajuns la „gulyásul” unguresc să fie câști-

gătorul premiului întâi, habar n'avem, dar mijloacele bănuim să fie cele obișnuite în arsenalul propagandei maghiare. Acest nou „succes”, a și n'nceput să fie folosit în favoarea Ungariei. Ziarul în care citeam rezultatul concursului, publica pe lângă rezultate, și câteva aprecieri extrase din presa străină. Natural, numai elogii, spunând că un popor care știe produce astfel de alimente nu poate fi barbar, nu poate fi rău. Că aceste elogii or fi sau nu adevărate, puțin importă. Parfa interesantă e alta și aceasta e uitată de ziarul respectiv. Și anume, se știe că „gulyásul” este un aliment

foarte încondimentat, inspecial cu paprică și piper. Se mai știe și aceia că alimentele puternic încodimentate, sunt apanajul oamenilor brutali, sanguini, cari tot ce fac, fac sub impulsul animalității din ei. Or, ungurii în totalitatea lor sunt mari amatori de „gulyás” și deci sunt brutali, sălbatici, fapt verificat de atâtea ori și motivat de originea lor. Vedeți dar, că ziarul cu pricina care prin chestia cu gulyásul voia să ridice prestigiul poporului maghiar, îl infundă mai rău, adăugând o nouă latură suflului unguresc turburătorul păcii europene.

Radu Baltag

„ALBIȘOR”

Modestă, ca o floare primăvăratică, printre mulțimea faptelor diverse, s'a strecurat prin gazeta și știrea care ne spunea că plutonierul Albișor, acuzat de falsificarea proceselor verbale în ancheta Skoda, a fost pus în retragere a fost dat afară — din cadrele armatei.

Acum, când în jurul depunerii raportului în chestiunea Skoda, pe care unii vreau să-l transforme în instrument de răzbunare politică, trebuie să ne oprim un moment în fața cazului Albișor. Trebuie să o facem, deoarece cazul Albișor, este caracteristic vieții noastre publice. Ce-a luat Albișor din afacerea Skoda? O biată sumă de 50.000 lei. Ce-au luat ceilalți, ascunși sub pseudonime exotice și ce'alți ale căror nume flutură pe buzele inițiatilor din capitală? Sume enorme.

Și cu toate acestea s'a recurs la pedepsirea celui mic,

celui care a luat un fleac de 50 000 lei, sumă infinit de mică, sumă disparentă față de milioanele grele, luate de potențaii politici, rămăși nepepedșiți și cu aureola de șmecheri.

Am spus mai sus, că metoda aceasta e caracteristica vieții publice la noi. Da și e inexplicabil de ce. În toate timpurile, la noi s'au pedepsit numai micii vinovați, cei mari, — apăsati și de greutatea responsabilității morale, — sunt lăsați în pace și încăreți cu oneruri.

De aceia în fața acestui sfânt sistem, întins din capitală până la cel mai umil cătun din marginea țării, să ne închinăm, iar pe Albișor să nu-l condamnăm, ci să-i ridicăm o statuie. O merită, pentru că e singurul vinovaț, singurul care a suferit consecințele porcăriei Skoda...

dr. Tokeramo

Apărând interesele românilor din Jugoslavia, înseamnă că suntem revizionști?

de: F. Teonțiu

Zilele acestea, un profesor sârb care era în trecere prin România și cu care am avut prilejul să stăm de vorbă, ne-a adus acuzațiunea că noi cei dela „Ecoul”, scriind în cauza românilor din Jugoslavia și luându-le apărarea, pretinzând drepturi pentru ei, nu suntem altceva decât niște aprigi revizionști.

Se vede treaba că, profesorul respectiv n'a citit din ziarul nostru decât numerile — și numai acele articole — în care descriem situația nenorocită a fraților din Jugoslavia, căci altfel, nu și-ar fi permis să ne aducă această acuză, deși nici în acele articole n'am scris nimic, care

să-l fi putut îndreptăți să a-firme acest lucru

Și pentru că păreri ca ale stimatului profesor sârb, circula și'n opinia publică românească dela noi din țară, nu ne putem opri să nu scriem rândurile de mai jos, respingând cu toată indignarea, aceste greșite păreri

În România dela „unire” și până azi, puține și răslete au fost glasurile cari s'au ridicat împotriva modului nedrept, cum sunt tratați frații noștri din Banatul jugoslav și din întreaga Jugoslavia. Din capitala țării noastre, n'a pornit nici o acțiune în acest scop. Doar câteva ziare

dela granița de vest a țării s'au mai ocupat din când în când de problemele multiple în legătură cu viața românească din Jugoslavia.

De ce? — Pentru că în orice acțiune întreprinsă în acest sens, s'a avut întotdeauna în vedere raportul de „adevărată prietenie” care leagă cele două state, lăsându-se ca totul să se desfășoare dela sine, în baza acestui raport.

Am așteptat mereu, atâția ani în șir, ca să vedem odată roadele reale ale acestei prietenii. Spre părerea noastră de rău însă, constatăm că această prietenie n'a avut nici o repercursiune, sârbii ne făcând nici un pas înainte, întru realizarea doleanțelor poporului român dela ei, deși în ultimul timp în urma atâtor delegații, comisii și paracomisii cari au încheiat convenții, ne așteptam să vedem vr-o înfăptuire. Ne-am

înșelat în așteptări, deoarece toate convențiile încheiate, rămân... încheiate, căci de aplicat nu se aplică decât pe hârtie.

Iată pentru care motiv ne-am văzut siliți a descrie, nu de mult, în coloanele ziarului nostru, tratamentul mizerabil — îndeosebi în învățământul primar — la care sunt supuși românii din Jugoslavia.

Iată pentru ce n'am mai putut sta cu mâinile în sân și cu urechile infundate cu vată, fără să ascultăm tânguirile și strigătul de ajutor al fraților noștri.

A sosit timpul să se facă și pentru ei ceva! Destul am tăcut până acuma. Nu mai vrem, nu mai putem tăcea! Există în noi o conștiință care nu ne-ar ierta acest mare păcat ce l-am comite, dacă (Continuarea în pagina II).

Problema Sarre

— Germania protestează împotriva mișcărilor de trupe franceze —

Londra. — La ambasada germană din Londra au sosit azi instrucțiunile guvernului german care prevăd remiterea unei note de protestare a Germaniei împotriva oricărei mișcări a trupelor franceze spre frontiera teritoriului Sarre.

Vizita, pe care ambasadorul Germaniei urma să o facă azi lui Sir John Simon în această chestiune, a fost amânată pe mâine deoarece ministrul afacerilor străine al Angliei a fost ocupat cu numeroase alte lucrări.

Punctul de vedere francez nu este acceptat de Germania

Comunicatul francez privitor la întrevvedere d-nii Laval, ministrul afacerilor străine al Franței și Koester, ambasadorul Germaniei la Paris, nu aduce nici o lămurire definitivă în chestiunea Sarre.

Punctul de vedere, după care Franța este autorizată și chiar obligată să asigure, prin trimiterea de trupe, ordinea, liniștea și libertatea plebiscitului din Sarre, este inacceptabil pentru Germania.

D. Koester a subliniat acest lucru în întrevvedere cu d. Laval și a cerut continuarea conversațiilor, deoarece urmează să sosească instrucțiuni din partea guvernului german. Instrucțiunile analoge au fost trimise și reprezentanților diplomați ai Germaniei la Londra, Roma și Bruxelles.

Prin aceste instrucțiuni guvernul german însărcinează pe reprezentanții săi din aceste capitale să protesteze împotriva întrebunțării trupelor franceze în Sarre și să expună punctul de vedere german în chestiunea Sarre.

Au răs și servitorii...

„Ecolul” cu reportajul ilustrat de alaltăieri, gangsterul Rabinovici impozat tete-a-tete cu prefectul de Timiș-Torontal dr. Dim. Nistor, — s'a trecut, cum s'ar spune, ca pâinea caldă. Toate cele cinci cartiere ale orașului Timișoara au răs de chelia anostă și inexpresivă a lui Mitru Răspopitu, la dreapta căreia se căznea să pară încrunțată fizionomia lombroziană a gangsterului analfabet și condamnat Rabinovici, bastardul trădătorului Burdea Szilárd.

Și, desigur, alături de cititorii din cele cinci cartiere ale orașului Timișoara, au răs toți cititorii „Ecolui”, din Maramureș și Sătmar, până'n Carăș și Hunedoara.

Noi suntem primii care regretăm că un prefect de pe frontieră, unde fiecare funcționar al statului ar trebui să se bucure de autoritate și prestigiu, s'a făcut de răs într'un asemenea hal, încât însăși prezența lui printre ceilalți prefecti din împrejurimi a devenit o hilaritate permanentă, un motiv de haz și de rușine în același timp.

Martori ne sunt însă D-zeu și cititorii „Ecolui”, că noi noi l-am făcut de răs pe bietul Mitru Răspopitu din capitala județului Timiș-Torontal: singur s'a făcut de răs, când s'a înhăitat cu lepădătură din flori a trădătorului Burdea Szilárd de odinioară.

Am explicat în câteva rânduri cititorilor noștri, — și implicit uitatului de sine prefect dela Timișoara, — că primum cazul Rabinovici ca un pericol social, nu prin simpla existență mizerabilă a bastardului analfabet și condamnat, pentru că asemenea indivizi mai supoartă globul cu zecile de mii pe scoarța sa, ci prin faptul că exponenți ai societății constituie, — un reprezentant al guvernului, cum îi place lui Mitru Răspopitu să i se spună, — au întins mână de reabilitare unuia care prin rușinoasa sa descendență, prin faptele sale din trecut și din prezent, se exclude singur din societate.

Să revenim însă la partea de haz a chestiunii.

Un cititor ne spune că având de lucru alaltăieri la prefectura județului Timiș-Torontal, a văzut pe sală o

scenă de o savoare unică: doi servitori de birou citeau articolul cu poză din „Ecolul”, și, poate atenți să nu fie surprinși de cineva, admirau figurile însemnate cu cruci din clișeuul nostru: pe prefect cu gangsterul la dreapta sa. Servitorii se uitau din când în când unul la altul, râdeau înfundat și comentau:

— Măi, ce crezi, s'au fotografiat unul lângă altul...

Adică Mitru Iresponsabilu, prefect de Timiș-Torontal, în fond Dumnezeul Dumnezilor celor doi servitori, s'a fotografiat alături de pușcăriașul Rabinovici, — și cei doi servitori râdeau și ei de asemenea hal de iresponsabilitate.

Mal notăm pe ziua de azi, că gangsterul Rabinovici e încă membru în comisia interimară a Camerei de muncă.

Condamnatul e menținut acolo numai prin lășitatea prefectului dr. Dim. Nistor, care nu'ndrăznește să aducă la 'ndeplinire ordinul categoric ce i s'a dat de către organizația guvernamentală din Timișoara: să facă formele revocării gangsterului din funcția în care nu are ce căuta.

Revocarea nefiind făcută nici până astăzi, rușinea rămâne și pe mai departe asupra prefectului dr. Dim. Nistor.

Documente senzaționale în legătură cu atentatul din Marsilia

Belgrad. — Ziarul „Vreme” anunță că au fost aduse la Belgrad documentele și arhiva ridicată dela sediul organizației teroriste din Berlin.

În arhivele organizației teroriste se află colecțiile diferitelor ziare imprimate de teroriști la Viena, Budapesta și Nordul Italiei, și prin care teroriștii Pavelici și Perceț anunțau încă de acum trei ani că împotriva Regelui Alexandru se va comite un atentat.

În numeroase exemplare

din ziarul „Ustași” sunt publicate fotografiile ale taberilor teroriste din Ungaria și din Nordul Italiei. Din aceste fotografii se poate constata că teroriștii aveau la dispoziție numeroase corturi și mitaliere aflate în serviciul armatelor din Ungaria și Italia.

Documentele sechestrate dovedesc că teroriștii dispuneau de mari sume de bani, stabilind totodată, — după ziarul „Vreme”, răspunderea unor anumite state străine.

Un demers diplomatic al Jugoslaviei la Viena

Ea cere extradarea unor revoluționari croați

Praga. — Din Viena se anunță că ministrul Jugoslaviei a făcut astăzi un demers diplomatic pe lângă guvernul austriac, cerând, în legătură cu descoperirile făcute despre organizatorii atentatului dela Marsilia, extradarea unor anume croați refugiați la Viena. În același timp ministrul jugoslav a mai cerut expulzarea de pe teritoriul Austriei a tuturor revoluționarilor croați.

Guvernul jugoslav și-a însumit cererea formulată de Franța pentru extradarea fostului locot.-colonel din armata austriacă, Percevic, acuzat că ar fi unul din autorii morali ai asasinării regelui Alexandru.

Ministrul jugoslav și-a sprijinit cererile pe rezulta-

tul cercetărilor făcute de poliția franceză și jugoslavă și care ar fi stabilat că în realitate asasinatele dela Marsilia ar fi fost puse la cale în Viena.

După cum se anunță din cercuri bine informate guvernul austriac va răspunde printr'o notă diplomatică. În această notă va arăta că cercetările poliției austriace ar fi stabilit nevinovăția croaților refugiați la Viena în ce privește atentatul dela Marsilia. De altă parte guvernul jugoslav n'ar fi în drept să ceară expulzarea unor refugiați politici, întrucât guvernul austriac nu s'a gândit să ceară expulzarea din Jugoslavia a național socialistilor cari au fugit peste graniță.

Studentii Universității din Cluj pe naționalități

Cu ocazia deschiderii anului școlar, d. prof. Ștefănescu-Goangă rectorul Universității din Cluj, a făcut o statistică pe naționalități a studenților dela acea Universitate.

Iată câteva cifre: din 4445 înscriși 2518 sunt români, 1127 unguri, 456 evrei, 284 nemți și 60 de alte naționalități. Această a fost proporția pe anul trecut.

Înțelegem legitima revoltă și îngrijorare manifestată de d. Ștefănescu-Goangă în fața a-

cestor cifre mai ales că numărul ungarilor înscriși crește cu fiecare an școlar.

Acestea sunt tot urmările faptului că economia e lăsată pe mână urogurească. Deci ei se pot îmbogăți și-și pot domni odraslele pe când românașii se mulțumesc să stea la coarcele plugului.

Încă odată: toleranța e prea mare. Să sârute ungurii pământul și să mulțumească lui Dumnezeu că trăesc aici și nu în Ungaria.

Revizuirea funcționarilor

In consfătuirea ministerială convocată pentru astăzi se vor relua discuțiile în ce privește revizuirea funcționarilor, potrivit datelor întocmite de fiecare departament. În legătură cu această problemă și cu simplificarea aparatului de stat se vor lua hotărâri definitive și în ce privește următoarele puncte admise în principiu:

- 1) Armonizarea salariilor din corpurile tehnice,
- 2) desființarea tuturor comisiilor de disciplină, rămânând câte una singură pen-

tru fiecare minister. Până acum Domeniile, Casa pădurilor, Reaz-ul, Parid-ul, Cooperația, aveau fiecare câte o comisiune de disciplină,

- 3) desființarea comisiilor pentru numirile și înaintările funcționarilor, rămânând una singură pentru fiecare minister,
- 4) desființarea tuturor șefilor de secții din bugetul statului. Ei vor fi retrogradați ca șefi de birou.
- 5) se studiază scăderea numărului de servicii pentru toți funcționarii statului.

Un decret lege pentru inzeistrarea armatei

D. Slăvescu, va prezenta Soveranului un decret lege, adoptat de guvern, pentru inzeistrarea armatei.

Decretul prevede o largă autonomie în administrarea sumelor alocate, unei comisiuni superioare, în care vor intra ministrul armamentului, armatei, finanțelor și subsecretarul de stat al armatei.

Această comisiune își va avizul asupra oricărei cheltuieli ea cât de neînsemnată, în legătură cu inzeistrarea armatei.

Concomitent va mai activa o comisiune de control.

Decretul mai prevede, dreptul ministrului armatei de a lucra direct veniturile proprii ale departamentului, ca: veniturile muzicilor militare, grădinilor cultivate și muncii agricole a ostajilor în termen. dispunând de aceste fonduri în cadrul bugetului, cum va crede de cuviință.

Demisia guvernului francez

Paris, 8. — Guvernul Doumergue a demisionat.

D. Doumergue a prezentat d-lui Lebrun demisia întregului guvern în cursul ședinței de azi a consiliului de miniștri.

Ședința consiliului a început la ora 10, iar demisia s'a produs la 11,30.

Demisia guvernului s'a produs în urma prezentării demisiei miniștrilor radicali din cabinet.

Consiliul de miniștri a ținut o oră și jumătate. Începând la ora 10, debaterile nu s'au terminat decât la ora 11 și 30.

Președintele republicii, d. Lebrun, și președintele consiliului, d. Doumergue, au fost puși încă dela începutul ședinței în fața demisiei oficiale a miniștrilor radical-socialiști, d-nii Edouard Her-

riot, Aime Berthod, William Bertrand și Henri Queuille.

D. Herriot a comunicat scrișoarea de demisie colectivă a miniștrilor radicali. D-sa a spus că această demisie este cauzată de discursurile rostite la radio de către d. Doumergue, în care d-sa a propus o reformă a constituției, fără ca consiliul de miniștri să fi fost ținut în curent cu aceste proiecte.

Deasemeni, demisia miniștrilor radicali este motivată și prin proiectul d-lui Doumergue, de a cere Camerei să voteze bugetul prin douăsprezecimi provizorii, pe câtă vreme bugetul trebuie să fie votat în bloc.

Pus în fața acestei demisiuni colective, d. Doumergue a prezentat la ora 11 și 30 președintelui republicii demisia întregului cabinet.